

[Thorndahl]

domme har et væsentlig lavere energiforbrug end sammenlignelige private ejendomme.

Afslutningsvis vil jeg gerne understrege, at dette lovforslag på en fortræffelig måde illustrerer forskellen mellem landets to største partier. Socialdemokratiets og boligministerens forudsætning for dette lovforslag er en almindelig, grundfæstet mistillid til den jævne danske befolkning. Denne mistillid deler fremskridtspartiet ikke, vi har modsætningsvis tillid til den danske borger. Ved tredje behandling af dette lovforslag vil det således kunne ses, hvem der har tillid til den danske befolkning, de vil selvfølgelig stemme nej til lovforslaget, mens de, der har mistillid til den danske befolkning, vil være nødt til at stemme ja til dette lovforslag.

Holm (V):

Da mit partis ordfører, hr. Johan Philipson, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre partiets synspunkter vedrørende det foreliggende lovforslag.

Den stærke afhængighed af olie – der er stærkere end i de fleste andre lande – tilsiger os, at vi først og fremmest bliver nødt til at overholde Det internationale Energiagenturs henstillinger. Kendsgerningen er jo den, at vi i en mangelsituation, der godt kan blive værre end den nuværende, er henvist til Det internationale Energiagenturs hjælp til at få del i knappe olieresourcer. I øjeblikket er det pålagt os at spare ca. 5 pct. af vort olieforbrug, en opgave, som fremskridtspartiet åbenbart ikke er indstillet på at løse.

Det foreliggende forslag er en stramning af tidligere vedtagne bestemmelser. Gennemgangen af samtlige mindre olieforbrug er på indeværende tidspunkt ikke fuldført. De hidtidige oplysninger viser, at der er ganske mange olieforbrug, der ikke fungerer tilfredsstillende, dvs. bruger mere olie end nødvendigt. I normale tider vil det være den enkeltes sag, om han eller hun vil bruge mere olie end nødvendigt. Forskellen fra den hidtidige tilstand og tilstanden efter lovforslagets vedtagelse er alene den, at det nu bliver obligatorisk at få foretaget rensning og justering af varmeanlæg, hvis det viser sig, at de ikke fungerer tilfredsstillende. Venstre kan under hensyn til, at samlede besparelser på olieforbruget er nødvendige, tiltræde dette.

Keld Andersen (KF):

Jeg tror, det er første gang, i hvert fald er det første gang i den tid, jeg har været i Folketinget, at en ordfører går på talerstolen og holder ord til andet den ordførertale, en anden ville have holdt. I hvert fald for den første halvdel af vedkommende var det tilfældet for fremskridtspartiets ordfører. Hr. Thorndahl glemte blot én ting, og det var at henvise til, hvorfra han citerede første halvdel af sin ordførertale. Det gjorde han fra Folketingstidende 1977-78, sp. 337-338 fra den 11. oktober 1977, og det var en tale af venstres daværende ordfører, hr. Svend Erik Hovmand.

Når jeg har hørt, hvad partiet venstres ordfører i dag siger om dette lovforslag, og samtidig henviser til disse spalter, kan jeg kun sige, som Steen Steensen Blicher sagde i 1828 i sin novellesamling: »Ak, hvor forandret«.

Så vil jeg gerne sige om forslaget, at jeg tror, det vil gå over i historien, i hvert fald i dansk boligpolitisk historie, alene af den grund, at det har ført en fantastisk fortune til tilværelse. Jeg behøver blot at henvise til de bemærkninger, som ledsager forslaget. Vi har set det gentagne gange i masser af udformninger, og nu ser vi det altså igen i stort set den udformning, det havde, da det dukkede op her første gang.

Dengang var det konservative folkeparti modstander af forslaget. Det er vi stadig væk. Vi er ikke modstandere af at spare på energien, blot tror jeg ikke på, at 3½ pct. af Danmarks samlede olieforbrug kan spares med dette forslag. Vi er indstillet på besparelser, men vi er ikke indstillet på tvang, og derfor kan vi ikke tilslutte os lovforslaget. Jeg tror på, at alene oliepriserne og andre ting, som gør sig gældende i det danske samfund i øjeblikket, gør, at der er incitament nok til, at de mennesker, som endnu ikke har gjort det, vil sørge for at få deres olieforbrug set efter. Derfor kan det konservative folkeparti ikke tilslutte sig forslaget.

Til sidst en bemærkning til fremskridtspartiets ordfører, som gjorde opmærksom på, at når vi nu skal stemme om dette forslag, vil man kunne se, at de, der stemmer ja til forslaget, har mistillid til den danske befolkning, og de, der stemmer nej, har tillid, og i øvrigt fik vi at vide, at fremskridtspartiets